

Quán Cóc Dầu Làng

Làng tôi, ở miệt đồng quê,
Đường ra phố chợ, đi về xa xôi.
Lâu lâu mới ghé chợ thôi,
Còn mua lật vật, ra nơi đầu làng.

Có ngay quán cóc cô Hằng,
Bán đồ gia dụng, mặt hàng chạp phô.
Phần lớn, là thực phẩm khô,
Nhu: khô cá mực, cá rô, cá tràu.

Cùng nhiều gia vị Á châu,
Nhu: tiêu, tỏi, xả, xì dầu, ớt, chanh...
Mấy vò dưa cải, dưa hành,
Lại thêm: bánh trái, trầu xanh, cau vàng.

Cô Hằng buôn bán đàng hoàng.
Trước quán treo lá Cờ Vàng Quốc Gia.
Chồng cô, chiến sĩ Cộng hòa,
Đã hi sinh, trận Đông Hà Gio Linh!

Quán cóc gồm mấy thương binh,
Chung nhau góp vốn trong tình tương thân.
Cô Hằng đại diện các anh,
Đứng ra mở quán, làm phần sinh nhai.

Tưởng đâu êm ấm lâu dài...
Ai ngờ vận Nước tương lai u sầu!
Đôi đời, đẹp quán từ lâu!
Xem như kỷ niệm, chìm vào hư vô!

Có người trở lại làng xưa,
Ghé thăm quán cóc, coi giờ ra sao?
Nơi đó, nay một trụ cao,
Trên treo cờ đỏ năm sao tàu phù!

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả: quocbao_30@yahoo.com

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/TranQuocBao.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10400 TÁC PHẨM